

Minä katselin sisään Filosofin taloon
Katsoin ja ymmärsin
Maaailma on lopussa
Haurailta pylväillä seisoo ikuisuus
Ei jää kiveä kiven päälle
Ei tähteä taivaalle
Ei runoa, ei yhtään laulua
Vain tyhjä, kuvaamaton iäisyys
Kylmä ja loputon

Maaailmani yössä kirjan petojen
Minä rakennan sinut aina uudelleen
Vain tuhotakseni sinut jälleen kerran

Minä katselin sisään filosofin taloon
Tunsin päivän viilenevän, illan hiljenevän
Ja minä aavistin kuoleman varjon
Lopun läheisyyden
Yön laskeutuvan ikuisuuden
Pimeyden synkemmän kuin koskaan aiemmin
Maasta nousee usva uuden surun
Ja kastelee kuolevan maan

Sodasta olen tullut, kaaoksesta noussut
Jumalat olen haastanut, kuoleman kukistanut
Olen elementti: maan, ilma, tuli, vesi
Vaeltava laulunhenki, filosofi, apokalypsi

Ja minun on maailma, ja minun on ikuisuus
Ja minun on sota, ja minun on kosto
Epäilijät pilkkaajat, langetkoon rutto yllenne
Sillä elämä on vain pilkkalaulu